

bunden med Foranstaltninger af den Art, jeg her har nævnt, kan, naar man begrænses sig til det, jeg her har sagt, ikke være saa stor, at den i mine Aanter kan skræmme, men det kan ikke ske uden Lovgivningsmagtens Indgriben, og jeg vilde anse det for høist ønskeligt, om denne Indgriben eller Indskriben fra Lovgivningsmagtens Side kunde finde Sted snarest muligt. Den anden Foranstaltning, jeg her har tilladt mig at paa-pege, er jo let gjort, jeg tror egentlig ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at den bliver bragt til Anvendelse snarest muligt. Jeg skal imidlertid bemærke, at vi nu gaa ind i Sommer-tiden, og at der altsaa egentlig ikke nu er Spørgs-maal om Anvendelsen af Petroleumslygter i Kofstalbe, og det kunde saaledes være tilstrækkeligt, hvis det kunde lykkes at faae en Lov, der om-fattede ogsaa dette Tilfælde, tilveiebragt meget hurtigt, naar Rigsdagen igjen træder sammen, og maaste faae bragt den til Ende, førend man kommer til næste Vintertid, og altsaa førend der bliver Spørgsmaal om Anvendelse af Pe-troleumslygter i Kvægstalbe, men det er jo ikke sagt, at en Lov i denne Retning vil kunne komme saa tidlig til Live og iværksettes, og altsaa vilde i alt Fald en administrativ Foranstaltning i den Retning være af ikke liden Bigtighed og medføre betydelig Nytte. I Genhold til det saaledes Fremførte tillader jeg mig altsaa herved at frem-sætte det Spørgsmaal:

„Vil den høitagtede Justitsminister tage under Overveelse, hvorvidt der dels ad administrativ dels ad Lovgivningens Vej kan træffes For-anstaltninger til Formindstfelse af Brandfaren ved Bygninger paa Landet, der benyttes til Beboelse eller til Opholdssted for levende Dyr“?

Justitsministeren (Mellermann): Det Omne, som den ærede Forespørger har bragt paa Tale, har det Offentlige her til Lands hidtil kun i en ringe Grad beskæftiget sig med, men det har paa den anden Side ikke ganske undgaaet Admi-nistrationens Opmærksomhed. Den første Gang, det Offentlige kom i Berøring med dette Spørgsmaal, var i 1858; da der fra nu afsøde Lieutenant Sagtorph indkom til Indenrigsministeren et An-dragende om Understøttelse til at fremhjælpe ham til at udføre en Opfindelse med Ildgittere, som han havde gjort. Saavidt jeg veed, fik han ikke denne Understøttelse, ligesom Sagen dengang ikke fandt videre Tilslutning fra nogen Side, men Op-findelsen selv skal have været ikke saa daarlig; den skal have vist sig ret nyttig. Ildgitteret var en Fjernfletning, som blev anbragt under Tag-skjæget, og det var høit nok til i Ildbrandstil-fælde at tilbageholde Taget, naar det begyndte at skride ned. Der skete dengang intet Andet for at fremme denne Sag, end at man fra det Offent-likes Side lod dette Ildgitter anbringe dels paa Veierboden paa Galmtorvet og dels paa et Hus

i Søndermarken ved Landeveien, for at Land-boerne i Kjøbenhavns Omegn, naar de kom til Byen, kunde faae Leilighed til at se, hvorledes det saae ud. Men denne Opfindelse vandt, saa vidt jeg veed, kun meget liden Indgang, uagtet den dog blev anbefalet af adskillige sagkyndige Mænd, saaledes Statsraad Meldahl og Professor Tørgensen. Derimod gjorde det Offentlige sig noget mere Umage for at fremme den anden Foranstaltning, som blev berørt af den ærede Fore-spørger, og som man ansaa for gavnlig og vistnok med Nette. Det var navnlig det at faae Folk til at bruge galvaniseret Jerntraad til at besætte Straa-taget med istedetfor Tættegarn eller Halmfimer. Det blev nemlig ved et Circulære af 7de Juli 1868 paalagt Branddirektørerne, som dengang hen-hørte under Justitsministeriet, at virke hver i sin Kreds for denne Foranstaltning og at bevæge Befolk-ningen til at benytte galvaniseret Jerntraad, og der blev dengang indhentet nogle Oplysninger for at godt-gjøre, hvor ringe den forøgede Befokning var derved. Jeg veed ikke, om Prisen paa den Slags Ting har forandret sig i nogen væsentlig Grad siden 1868, saa at Beregningen, man dengang gjorde, maatte være væsentlig urigtig; men man kom den-gang til det Resultat, at det, at benytte Jern-traad, kun vilde forøge Befokningen ved Tagenes Oplægning med 16 Skilling pr. Sag, beregnet til 2½ Allen, naar det blev sammenlignet med Bru-gen af Halmfimer, men sammenlignet med Brugen af Tættegarn var Forskjellen endnu mindre, da Prisen paa et Pund Tættegarn og et Pund Jern-traad dengang var den samme, og det første kun indeholdt 10 à 12 Allen mere end det sidste. Det søgte man altsaa paa den Maade ved Unde-søling gjennem Branddirektørerne at bringe til Befolkningens Kundskab, men de Indberetninger, som senere bleve afkrævede Branddirektørerne om hvorledes det var gaaet med den Sag, gif ud paa, at det ikke var lykkedes dem at faae det til at blive synderlig brugt, og flere af dem frem-hævede, at Grunden til, at det havde saa ringe Fremgang, hidrørte fra den Modstand, som de paa Landet meget søgte Tækkemænd reiste mod Foranstaltningen, formentlig, fordi det medførte noget større Besvær for dem at oplægge Taget ved Hjælp af Jerntraad. Det er de eneste Skribt, som have været gjorte fra det Offentliges Side i Anledning af denne Sag. Jeg skal med Hen-syn til det, der er fremhævet af den ærede Fore-spørger, endvidere bemærke, at det ogsaa er mig vel bekendt, at der i Hertugdømmerne er Lovbe-stemmelser eller retiere sagt at der der i Genhald til den bestaaende Lovgivning kan gives admini-strative Forskrifter i denne Retning, og den ærede Forespørger oplæste dels Bestemmelser, der kunne finde Anvendelse paa nye Bygninger og altsaa kunne være strengere og gaa videre i Fordringerne, og dels Bestemmelser, der kunne finde Anvendelse paa gamle Bygninger og ere betydelig mere lem-